

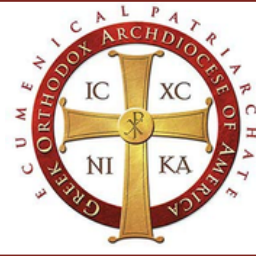
ARCHANGEL MICHAEL CHURCH

Protopresbyter John K. Lardas, Proistamenos

Presbyter Ioannis Capones | Protopresbyter Dennis Strouzas

100 Fairway Drive Port Washington, NY 11050

Ph. (516) 944-3180 | Email. info@archangelmichaelchurch.org

SUNDAY, APRIL 14, 2024

FOURTH SUNDAY OF LENT. St. John of the Ladder, Abbot of Sinai. Mode 4. Eothinon 1.

SUNDAY OF ST. JOHN OF THE LADDER

In the Name of the Father, the Son and the Holy Spirit. Lent is a time of repentance, a time when our heart of stone must be made by the power of God into a heart of flesh, from insensitive to perceptive, from cold and hard to warm and open to others—and indeed, to God Himself.

Lent is a time of renewal when like spring, everything become new again; when our life that had gone into a twilight becomes alive with all the intensity that God can communicate to us, humans, by making us partakers of His Holy Spirit, by making us partakers, through the Holy Sacraments and the direct gift of God, of the Divine nature.

It is a time of reconciliation, and reconciliation is a joy: it is God's joy, and it is our joy; it is a new beginning.

Today is the day of Saint John of the Ladder, and I want to read to you a few phrases of his that are relevant to the particular time of the year in which we live:

“Repentance, that is, our return to God, is renewal of our baptism; it is our effort to renew our covenant with God, our promise to change our life. It is a time when we can acquire humility, which is peace—peace with God, peace with ourselves, peace with the whole created world. Repentance is born of hope and rejection of despair. One who repents is one who deserves condemnation—and yet goes away from the tribunal without shame, because repentance is our peace with God. And this is achieved through a worthy life, alien to the sins we committed in the past. Repentance is cleansing of our conscience. Repentance implies carrying off all sadness and pain.”

And if we ask ourselves how we can achieve it, how we can come to this, how we can respond to God Who receives us as the father received the prodigal son, a God Who has waited for us longingly, Who though rejected never turned away from us. How can we respond to Him? Here is a short word about prayer:

“Don't use in prayer falsely wise words; because it is often the simple and uncomplicated whispering of children that rejoices our heavenly Father. Don't try to say much when you speak to God, because otherwise your mind in search of words will be lost in them. One word spoken by the publican brought Divine mercy upon him; one word filled with faith saved the thief on the cross. The use of the multiplicity of words when we pray disperses our mind and fills it with imaginations. One word spoken to God collects the mind in His presence. And if a word, in your prayer, reaches you deeply, if you perceive it profoundly dwell in it, because at such moments our Angel guardian prays with us because we are true to ourselves and to God.”

Let us remember what Saint John of the Ladder says, even if you forget the short comments (which I introduced) to make his text more readily understandable. Let us remember his words because he was a man who knew what it means to turn to God, to stay with God, to be God's joy and to rejoice in Him. He is offered to us in this time when we are ascending towards the days of the Passion; he is offered us as an example of what Divine grace can do to transform an ordinary, simple human being into a light to the world.

Let us learn from him, let us follow his example, let us rejoice in what God can do by His power in a human being, and let us confidently, with faith, with an exulting and yet serene joy follow his advice, listen to God begging us to find a way of life and telling us that with Him, in Him we will be alive—because He is the Truth but also the Way, and Life eternal. Amen.

Metropolitan Anthony of Sorouzh

Ἦχος δ΄

Το φαιδρον τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχόμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ΄

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ Σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἦχος πλ. δ΄

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τοῦ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῆ οἰκουμένη, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίστη ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὔλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ΄ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Εβρ 6:13-20

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγελάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατα τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερο βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα δια δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἔσωτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπερὸ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, κατα τὴν τάξιν Μελχισεδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Mode 4

When the women disciples of the Lord heard the Angel joyously proclaim the resurrection, they cast aside the ancestral verdict, and boasting in glory they said to the Apostles, "Death has been despoiled! Christ God has risen, granting the great mercy to the world!"

Mode Plagal 4

Remember, Lord, as the Good One, your servants, and forgive them in whatever they have sinned in life. No one is without sin, except for you the Mighty One, and show rest to the departed.

Mode Plagal 4

With the rivers of your tears you made the barren desert bloom; and with your sighs from deep within, you made your labors bear their fruits a hundredfold; and you became a star, illuminating the world by your miracles, O John, our devout father. Intercede with Christ our God, for the salvation of our souls.

Mode 4

O Chief Commanders of the heavenly armies, we the unworthy now entreat you in earnest, to fortify us by your supplications to the Lord, and shelter us beneath the wings of your spiritual glory, guarding us who run to you and fervently entreat you: As the Commanders of the hosts on high, rescue us faithful from dangers of every kind.

Mode Plagal 4

O Champion General, I your City now inscribe to you Triumphant anthems as the tokens of my gratitude, Being rescued from the terrors, O Theotokos. Inasmuch as you have power unassailable, From all kinds of perils free me, so that unto you I may cry aloud: Rejoice, O unwedded Bride.

Heb. 6:13-20

Brethren, when God made a promise to Abraham, since he had no one greater by whom to swear, he swore to himself, saying, "Surely I will bless you and multiply you." And thus Abraham, having patiently endured, obtained the promise. Men indeed swear by a greater than themselves, and in all their disputes an oath is final for confirmation. So when God desired to show more convincingly to the heirs of the promise the unchangeable character of his purpose, he interposed with an oath, so that through two unchangeable things, in which it is impossible that God should prove false, we who have fled for refuge might have strong encouragement to seize the hope set before us. We have this as a sure and steadfast anchor of the soul, a hope that enters into the inner shrine behind the curtain, where Jesus has gone as a forerunner on our behalf, having become a high priest for ever after the order of Melchizedek.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτῷ και λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. και ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, και ἀφρίζει και τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, και ξηραίνεται· και εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, και οὐκ ἴσχυσαν. ὁ δε ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. και ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. και ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, και πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. και ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δε εἶπε· παιδιόθεν. και πολλάκις αὐτὸν και εἰς πῦρ ἔβαλε και εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δε Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ το εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεῦντι. και εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετα δακρῦων ἔλεγε· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. ἰδὼν δε ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον και κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ και μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. και κράξαν και πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν ἔξῆλθε, και ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. ὁ δε Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, και ἀνέστη. Και εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. και εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἔξελθεῖν εἰ μη ἐν προσευχῇ και νηστείᾳ. Και ἐκεῖθεν ἔξελθόντες παρεπορεύοντο δια τῆς Γαλιλαίας, και οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ και ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, και ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, και ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Το σημερινό Ευαγγέλιο μας λέγει για το θαύμα του Χριστού, που θεράπευσε το δαιμονισμένο παιδί. Ο διάβολος θέλει να ξεκόψουμε από το Θεό και έτσι να χάσουμε τη σωτηρία μας, που είναι και η αληθινή ζωή μας. Στην περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής ο άνθρωπος αγωνίζεται για να συντρίψει με τη βοήθεια του Θεού την αμαρτία. Μόνον έτσι μπορούμε να πλησιάσουμε τον Κύριο, που είναι ο Λυτρωτής και ο Σωτήρας μας.

Το Ευαγγέλιο μας παρουσιάζει το δυστυχημένο πατέρα, που είχε το δαιμονισμένο παιδί. Μας δείχνει πώς καταντάει ο άνθρωπος, όταν κυριευθεί από το σατανά. Η αμαρτία μας ξεμακραίνει από το Θεό. Μας κάνει δούλους του σατανά, που μας βασανίζει με το χειρότερο τρόπο. Σ' αυτή τη φοβερή κατάσταση δε φτάνει ο άνθρωπος απότομα, αλλά σιγά σιγά. Από τη μικρή ηλικία αρχίζουμε να κάνουμε ορισμένες παρεκτροπές, που μας απομακρύνουν από το Θεό και τον ίδιο δρόμο. Ξεχνάμε την προσευχή. Αραιώνουμε τον εκκλησιασμό. Αναβάλλουμε την εξομολόγηση. Καθυστερούμε τη θεία Κοινωνία. Όλα αυτά είναι άσχημα δείγματα. Το Ευαγγέλιο μας λέγει ότι ο άνθρωπος προχωρεί στο κακό και την καταστροφή.

Το παράδειγμα του πατέρα είναι πολύ συγκινητικό. Με δάκρυα στα μάτια απάντησε στον Κύριο που τον ρώτησε αν πιστεύει: «Πιστεύω, Κύριε, αλλά βόηθα την απιστία μου». Ο πατέρας φαίνεται πως είχε στην καρδιά του μεγάλη ταπείνωση, γι' αυτό και οδηγήθηκε στο σημείο να εμπιστευτεί στο Χριστό. Αισθανόταν όμως μέσα του και μια ολιγοπιστία. Παρακαλεί τον Κύριο να τον δυναμώσει με τη θεϊκή του δύναμη και να του χαρίσει το δώρο της πίστωσης.. Μακάρι και εμείς με πολύ ταπείνωση να παρακαλούμε το Θεό να δυναμώνει την πίστη μας και να μας χαρίζει τη σωτηρία της ψυχής και του σώματος μας.

Οι μαθητές δεν μπόρεσαν να κάμουν αυτό το θαύμα και ο Κύριος τους λέγει ότι τα πονηρά πνεύματα απομακρύνονται μόνο με την προσευχή και τη νηστεία. Με την προσευχή ο άνθρωπος συνδέεται με το Θεό, ζητεί τη βοήθεια του και τη δύναμη του. Ιδιαίτερα τη Μεγάλη Σαρακοστή η προσευχή μας σπλίζει με τέτοια δύναμη, ώστε να συνεχίσουμε νικηφόρα τον αγώνα μας κατά του διαβόλου και της αμαρτίας. Η νηστεία επίσης μας βοηθάει να πλησιάσουμε το Θεό. Με τη νηστεία προσπαθούμε να στερήσουμε τον εαυτό μας από κάτι, που το αγαπάμε για το χατίρι και την αγάπη του Θεού. Η νηστεία μας γεμίζει με η δύναμη του Θεού, γιατί διαρκώς μας προσφέρει την αγάπη Του, που μας συντηρεί και μας λυτρώνει.

SYNAXARION

- April 14th** - St. Thomais of Alexandria
- April 15th** - St. Crescens the Martyr
- April 16th** - St. Sts. Agape, Chionia, & Irene
- April 17th** - St. Symeon, Bishop of Persia
- April 18th** - Canon of St. Andrew of Crete
- April 19th** - St. Paphnutius the Holy Martyr
- April 20th** - St. Theodore the Trichinas
- April 21st** - **St. Alexandria the Empress**
Sunday of St. Mary of Egypt

We honor St. Mary of Egypt on the 5th Sunday of Lent

LITURGIES

Monday, April 15th

Great Compline 4PM

Tuesday, April 16th

Great Compline 4 PM

Wednesday, April 17th

Presanctified Liturgy and Dialogues of Faith 6:45 PM

Thursday, April 18th

Bible Study 11 AM | Vespers & Bible Study 7 PM

Friday, April 19th

Presanctified Liturgy 9 AM | Akathist Hymn 7 PM

Saturday, April 20th

Saturday of the Akathist Hymn | Orthros & Liturgy 8:30 AM

Sunday, April 21st

Sunday of St. Mary of Egypt

Orthros & Liturgy 8:00 AM

MEMORIALS

2

Ilia Vasili - 9 days

Matoula Stamatiki Papadaki - 1 year

Christos Papas - 2 years

Dennis Dionisiou - 4 years

Maria Damoulakis - 4 years

May their memory be eternal!

EVENTS

Registration has begun for our second summer of **Camp Hellas** at AMC. Please sign up your children via Realm. There is a limited amount of space and seats are quickly filling!

Please purchase your GOYA Luminary Candles for Good Friday by April 28th.

Easter Lambadas are on Sale at the Pre-School.

Easter Egg Hunt - Sunday May 5th after Agape.

HOPE will be making Lazarakia Buns on April 27th at 10:30am. RSVP to the HOPE ministry.

Barre Exercises Wednesdays at 10:30am in the Piano Room - offered by Liz Tagios